

Мета дослідження – установити ставлення студентів до дистанційних технологій, зокрема до лекційного курсу, проведеного на платформі Zoom у рамках програми віртуальної академічної мобільності між Вінницьким національним медичним університетом імені М.І. Пирогова і Бухарським медичним інститутом імені Абу Алі Ібн Сіні (Узбекистан) у весняному семестрі 2020-2021 н.р.

Матеріали й методи. Дослідження проводили на 40 здобувачах вищої освіти 1-6 курсів ВНМУ ім. М.І. Пирогова чоловічої (15 осіб) і жіночої статі (35 осіб) віком 18-23 роки шляхом анонімного опитування у вигляді анкетування.

Результати. 35 осіб (87% опитаних) були задоволені якістю зв'язку під час лекцій із віртуальної академічної мобільності. 38 осіб (95% анкетованих) зазначили, що вони повністю задоволені рівнем і подачею лекційного матеріалу. 12 осіб (30% опитаних) виявилися зацікавленими в тому, щоб поповнити лекційну тематику лекціями зі стоматології, зокрема ортопедичної й терапевтичної. 9 здобувачів вищої освіти (22,5% анкетованих) сподіваються в майбутньому на більшу кількість лекцій, викладених англійською мовою. 37 осіб (93% опитаних) підтвердили, що конкурсний відбір серед здобувачів вищої освіти за право взяти участь у програмі віртуальної академічної мобільності стимулює їхнє навчання у виші. 39 студентів (98% анкетованих) заявили, що намагаються взяти участь у програмі віртуальної академічної мобільності між Вінницьким національним медичним університетом імені М.І. Пирогова й закордонними закладами вищої медичної освіти.

Висновки. Програма віртуальної академічної мобільності між Вінницьким національним медичним університетом імені М.І. Пирогова й Бухарським медичним інститутом імені Абу Алі Ібн Сіні (Узбекистан) довела зацікавленість і готовність до співпраці з боку студентської молоді й слугувала стимулом до їх успішного навчання.

Сегал М.М.

МЕТОДИКА ЛІКУВАННЯ МЕЗІАЛЬНОГО ПРИКУСУ ПРИ РАННІЙ ДІАГНОСТИЦІ

Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького, Львів, Україна

Сучасна стоматологія традиційно звертає посилену увагу на вивчення етіології, патогенезу й нові методи лікування зубощелепних деформацій, зокрема й удосконаленню ортодонтичних апаратів. На кафедрі ортопедичної стоматології було продовжено й поглиблено наукові дослідження.

Мета нашого дослідження – удосконалити лікування мезіального прикусу при ранній діагностиці цієї патології.

Матеріали й методи. Проведено обстеження зубощелепної системи в 526 школярів віком від 6 до 15 років. Було проведено лікування 24 пацієнтам у ранньому змінному прикусі (віком 6-8 років) із мезіальним прикусом. Лікування проводили моноблоковими апаратами із застосуванням пружинистих штовхачів на центральні й бокові різці верхньої щелепи. У процесі лікування проводили фотодокументування, аналіз контрольних моделей зубних рядів, рентгенологічний аналіз, включно з телерентгенографією тощо.

Результати дослідження показали, що зубощелепні деформації виявлено в 35,4% обстежених, серед яких патологія прикусу складає 15,1%, а мезіальний прикус – 1,9 % кількості обстежених і 5,3% кількості виявлених деформацій.

Аналіз клінічних результатів і морфометричних досліджень моделей, результати телерентгенограм засвідчили позитивну динаміку в лікуванні мезіального прикусу пацієнтів у ранньому змінному прикусі.

Моноблокові апарати показали свою ефективність у 19 пацієнтів. Три пацієнти відмовились їх носити і 2 пацієнти не з'явилися для контролю проведеного лікування.

Висновки. Мезіальний прикус, хоча й не трапляється дуже часто серед зубощелепних деформацій (5,3%), але його рання діагностика дозволяє розпочати лікування якомога раніше, що зменшує складність лікування й дозволяє підвищити його ефективність. Застосування моноблокових апаратів у ранньому змінному прикусі може бути методом вибору в практичній стоматології при ранньому виявленні мезіального прикусу в дітей.

Силенко Г.М., Скрипников П.М.

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ Й ЛІКУВАННЯ ХРОНІЧНОГО ГЕНЕРАЛІЗОВАНОГО ПАРОДОНТИТУ В ОСІБ ІЗ НЕДОСТАТНІСТЮ СЕКРЕТОРНОГО ІМУНОГЛОБУЛІНУ А

Полтавський державний медичний університет, Полтава, Україна

Поширеність хвороб тканин пародонта, особливо генералізованих форм пародонтиту, і складність у виборі методів їх лікування зумовлюють необхідність пошуку нових шляхів і засобів лікування.